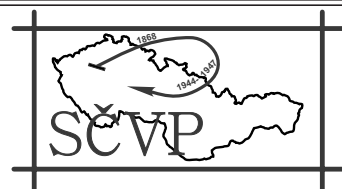

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

6/2014

Ze současného života našeho SČVP

Oslava 69. výročí konce 2. světové vátky v regionu Litoměřice

Letošní 69. výročí ukončení 2. světové války oslavilo naše Sdružení Čechů z Volyně, region Litoměřice jako každým rokem, na hřbitově v Litoměřicích u výstavného památníku obětem války. Areál památníku i květinovou výzdobu město pečlivě udržuje. Vázy připravené pro květinové dary jsme pak s povděkem použili pro naše velké kytice s vytištěným věnováním na páskách.

Je velkou zásluhou výboru našeho regionu SČVP a především bývalého předsedy pana Josefa Kozáka, že vzpomínky, pietní úctu a díkůvzdání těm, kteří obětovali svůj život za náš život, připravuje a květinové dary zajišťuje jménem všech tří organizací SČVP, ČSPB a ČsOL, ve kterých jsou Češi z Volyně členy. Bylo velmi milým zjištěním, že pro zvýraznění oslavy tohoto výročí oslovil pan Josef Kozák mladou interpretku na violoncello - ředitelku hudební školy v Litoměřicích, která krásnými skladbami klasičtí velice důstojně obohatila program. Průvodní slova připravil též, tak jako vždy pan Josef Kozák. Oslavy se s námi zúčastnil starosta města Mgr. Ladislav Chlupáč, také s krásnou kyticí.

Jako vždy se pietní akt konal i u pomníku KT Richard, kde se konce války nedočkal přes 4.500 vězňů, pracujících tam pro Wehrmacht v nepředstavitelně krutých podmínkách, což děsivě výstižně představuje mistrně vyvedená alegorie uvnitř pietního areálu.

Lze říci, že pietní akt se vydařil i díky pěknému slunečnému počasí, jen malá účast členů organizací rmoutila organizátory. Snad, kdyby tato morální a vlastenecká aktivita nebyla ponejvíc záležitostí jen dříve narozených občanů, mohla by se očekávat účast větší. A snad takové pietní akce, vyvolané válkami, už nebudou mít důvod vznikat a nebudou také měřítkem zdravého vývoje lidské společnosti k životu bez válek. *V. Suchopárová*

Termíny následujících zasedání Předsednictva SČVP a CV SČVP

25. 06. 2014 - Předsednictvo CV SČVP
29. 10. 2014 - Předsednictvo CV SČVP
26. 11. 2014 - CV SČVP

Oznámení pro regiony

Organizační komise Celostátního Výboru připravuje zájezd na pietní akt na Dukle k 70. výročí zahájení karpatsko-dukelské operace, který se koná dne 6. září 2014.

Zájezd bude (dle zájmu) na 2 noci s ubytováním ve dvoulužkových pokojích v hotelu ve Svidníku případně i v Prešově. Možnost prohlídky muzea ve Svidníku. Odjezd bude zájezdovým autobusem v pátek 5. září 2014.

Bližší informace dostanou mailem vedoucí jednotlivých regionů a p. Jiřina Kolářová s podrobným rozpisem a cenou.

Zájemci se mohou přihlásit na tel. 775 098 503; Ing. Miroslav Nerad, Na Struze 431/7, Olomouc; nebo: miroslav.nerad@seznam.cz

Pozvánky

Dne 21. června 2014 v 11:00 se koná 2. setkání rodáků, jejich potomků a přátel z Jezírka a Buderáže. Setkání se uskuteční v Chrámu chmele v Žatci. Kdo budete moci, prosím přijďte, těšíme se na setkání s Vámi.

Jiřina Hejdrová, Žatec, tel.: 415 712 513; Jaroslav Vodička, Krásný Dvůr, tel.: 775 236 915; Josef Krouský, Rakovník, tel.: 313 513 875

Pozvánka

Zveme Vás na pietní akt k 71. výročí vypálení Českého Malína, který se koná za spoluúčasti: MěÚ Žatec, CV SČVP, Vojenská posádka Žatec, KVV Ústí nad Labem, Památník Lidice, ČSBS OV Žatec, ČsOL Žatec, Konfederace politických vězňů.

Pietní akt se uskuteční v neděli dne 13. července 2014 od 10 hodin u památníku u hřbitova v Žatci. *Srdečně zve výbor regionu*

Pozvánka na setkání rodáků a jejich potomků z Mirohoště

Sejdeme se v sobotu 6. 9. 2014 v Ústěku v Hotelu Racek v 10 hodin. Počítá se s obědem.

Jsou zváni všichni co mají chuť s námi prožít hezký den a popovídat si. Od vlaku bude zajištěn odvoz do hotelu.

Hlaste se prosím na tel. 220 921 949, 728 191 260, nebo email: kolarova.jirina@seznam.cz a prosím do konce srpna. Na setkání s Vámi se těší *Jiřina Kolářová rozená Somolová*

Pozvánka

Sdružení Čechů z Volyně a přátel, společně s OV SČBS a ČsOL, Vás srdečně zvou na KRAJANSKÉ setkání dne 19. září 2014 od 10 hodin ve Středisku kulturních a knihovnických služeb v ulici Palackého č. 85 v Chomutově, druhé poschodí (jezdí výtah).

Srdečně zve za region Chomutov

Jiřina Kačerová

Májové posezení v Praze

Dne 28. 5. 2014 se jako každý rok uskutečnilo májové posezení regionu Praha. Přivítali jsme hosty z Brna, České Lípy, Olomouce a Hněvotína. Navštívila nás také p. Soňa Červená za doprovodu p. Ing. Chromé a zazpívala nám. Pan Kolář se svojí harmonikou se postaral o veselou náladu a samozřejmě nechybělo občerstvení a bohatá tombola.

Doufáme, že se posezení podařilo a příště se opět sejdeme. *Za region Ing. Ludvík Engel*

Hledání předků

Vážení čtenáři, pamětníci a přátelé Volyně. Obracím se na Vás s prosbou a s žádostí o

pomoc. Snažím se dohledat informace o životě a původu mých předků, pocházejících z Volyně.

Využil jsem všemožné zdroje, jako například kroniky a archivy, ale ještě jsem neměl možnost kontaktovat přímo pamětníky. Proto Vás touto cestou žádám o pomoc se získáním více informací o mých předcích. Snažím se získat informace o následujících rodinách: Fořtovi a Šulcovi z Českého Volkova. S těmito rodinami je spřízněn i rod Kalistů a Šantínů. Linhartovi z Moldavy a Dusovi z Českého Straklova. Rodina Menclova ze Semidub, která je spřízněná i s rodem Maulerů a Glajchů. Dále jsou to Husákovci z Jezírka. Tato rodina má vazby i na příjmení Caithaml (Cejthamr) a Šnor (Schnor).

Pokud byste měli nějaké informace nebo vazby k výše zmíněným rodinám, budu moc rád, když mě zkontaktujete. Kontaktní údaje viz níže. Tel.: 724 591 635, pavel.hadraba1@gmail.com. Všem přeji hodně zdraví a štěstí. *Pavel Hadraba*

Hledání předků na Volyni

Po několika osobních zkušenostech při hledání údajů o předcích na Volyni, kdy jsme osobně oslovovali různé státní matriky v městech Dubno a Rovno, dále i matriky v kostelech, musíme konstatovat, že výsledky našeho hledání byly zatím vždy neuspokojivé. Pokud máte někdo z hledání pozitivní zkušenosti, bylo by přínosné pro ostatní poskytnout radu, jak jste v konkrétním případě postupovali, jak dlouho to trvalo, jakým způsobem jste k údajům přišli atd. Každý takový užitečný příspěvek uvítáme.

Lubomír a Petr Sazečkoví

Pomozte najít

Hledám potomky rodiny Radimských nebo Vlačíhů z Knihynek u Lucka. Do jedné z uvedených rodin se někdy ke konci 19. stol. provdala jedna ze sester mého dědy, Václava Fialy z Kupičova. Poslední jejich setkání se uskutečnilo v dubnu 1944, kdy byla naše rodina na útěku z Kupičova do Boratína. Potomky hledám k doplnění rodokmenu rodiny Fialů, která pocházela z Vykáně u Českého Brodu a potom žila až do roku 1944 v Kupičově. *Děkuji, doc. Dr. Jaroslav Fiala, Spojovací 3, 326 00 Plzeň*

Žádost o pomoc z Volyně

Dorazila ke mně tato žádost našich přátel z Dubna. Chtěl bych Vás rovněž všechny požádat o to, abyste v rámci svých možností pomohli najít stopy po padlých ukrajinských vojácích. Nezapomínejte, že to oni nám přinesli v roce 1945 svobodu. A to, jak jsme si s ní naložili, je věc jiná.

Děkuji Vám!

Lubomír Sazeček

Drazí naši krajané, volynští Češi!

Obrací se na Vás Rada veteránů Dubenska, dubenští členové „STROMOVKY“ z Roven-

ské oblasti Ukrajiny s velkou prosbou:

V české zemi je pochováno 19 dubenských vojáků, kteří padli v letech 1944-45 na území Československa. Jejich rodiny nikdy nebyly na jejich hrobech, nemají možnost osobně se jim poklonit. A tak každá z těchto rodin touží získat alespoň vzácnou relikvii - foto místa posledního odpočinku svého drahého. I proto, aby mohla svým mladým při vyprávění o jejich hrdinných pradědech, ukázat i místo kde skončila jejich pout.

Dlouho jsme přemýšleli, jak tyto fotografie získat. Srdce nám napovědělo: obrátit se na naše krajané, volyňské Čechy. Chápeme, že splnit naše přání nebude snadné. Že to bude stát mnoho času i materiálních nákladů. Možná názvy míst, kde voják padl nebudou správně uvedeny - byl to válečný čas - možná došlo k přeložení hrobu.

Možná bude pro Vás těžké splnit naši prosbu. Ale za každé foto hrobu, mohly či pomníku se jmény našich vojáků, které pořídíte, Vám rodiny padlých, Rada veteránů Dubenska a členové dubenské „STROMOVKY“ budou bezmezně vděční. Když to neuděláme my s Vámi, tak nikdo jiný to neudělá.

Přejeme Vám, drazí naši krajané, volyňští Češi i všemu českému národu pevné zdraví, vše nejlepší, mír a prosperitu! Přijďte k nám, na naši i Vaši Volyň a Dubensko. Rádi Vás uvítáme na naší i Vaši Volyňi.

S nejkrásnějšími pozdravy, předsedkyně Rady veteránů Dubenska Maria Griščenko a předsedkyně české „STROMOVKY“ Antonina Ponomarenko.

Seznam ukrajinských vojnů z dubenského okresu padlých za 2. války při osvobození Československa.

- Brezuch Ivan Ivanovič, 1925 r., zahynul v květnu 1945 v Česku.
- Ševčík Michajlo Ivanovič, 1926 r., zahynul v květnu 1945, pohřbený ve vesnici Starpuv (možná Stárkov), Československo.
- Parfeňuk Vasil Fedorovič, 1925 r., voják, zahynul v květnu 1945 r., pohřben ve vesnici Horní-Sality, Česko.
- Vozňuk Pavlo Nikiforovič, 1908 r., voják, podlehl zranění v prosinci 1944 r., pohřbený ve vesnici Kapišová, Slovensko.
- Jančar Fedir Vlasovič, 1919 r., padl v boji, listopad 1944 r., pohřben vesnice Kapišová, Slovensko.
- Nečiporuk Volodymir Pavlovič, 1917 r., voják, zahynul v lednu 1945 r., pohřben v Hleševce, Československo.
- Sedlovskij Mychajlo Petrovič, 1913 r., voják, padl v boji, listopad 1944 r., pohřben vesnice Dlhoňa, Slovensko.
- Ostopčuk Oleksij Antonovič, 1909 r., voják, podlehl zraněním, únor 1945 r., pohřben ve městě Liptovský Hrádek, Slovensko.
- Bakun Andrij Michajlovič, 1924 r., padl v boji, květen 1945 r., Nové Dvory, Česko.
- Vasilevskij Sergij Viktorovič, 1917 r., zemřel po zranění, říjen 1945, pochován ve vesnici Stavna (možná Poustevna) Velkobřezenský okruh, Česko.
- Galentovskij Andrij Pavlovič, 1908 r., zahynul v boji květen 1945, pochován Chabičevo, Ostravský (Opavský) okruh, Česko.
- Karpjuk Olexandr Stěpanovič, 1907 r., zahynul v boji, pochován Sklené Teplice, Slovensko.
- Kovalčuk Avram Ivanovič, 1903 r., zahynul v boji 1945 r., pochován ve městě Liskovi (Lieskovec), Zvolenský okruh, Slovensko.
- Kovalčuk Vasil Pavlovič, 1909 r., zahynul v boji v dubnu 1945 r., pohřben ve města Bratislava, Slovensko.
- Komancov Pavlo Mikolajovič, 1918 r., zemřel následky zranění, květen 1945 r., pochován v Praze, Čechy.
- Krivenko Pavlo Ivanovič, 1918 r., zahynul v boji v dubnu 1945 r., pochován ve vesnici Křepence, Čechy.
- Lemeško Grigorij Gavrilovic - 1910 r., padl v boji v listopadu 1944 r., pohřben vesnice Dobroslava, Slovensko.
- Marčuk Petro Uljanovič - 1922 r., padl v listopadu 1944 r., pohřben Prešov, Slovensko.
- Poliščuk Kuzma Oleksandrovič - 1906 r., podlehl zranění v lednu 1945 r., pohřben ve vesnici Bozino, Slovensko.

Použit překlad přátel Vladimíra Valčuka a Eugenie Griněviče, kterým tímto děkuji za pomoc
Lubomír Sazeček

Vzpomínky z Volyně

Vzpomínka na rok 1942

V červnu 1942 byli banderovci zavražděni Václav a Marie Kocourkovi z vesnice Lidava, která se nachází kousek od obce Huleč, na

ukrajinské Volyni. Můj strýček Václav nechtěl dát dobrovolně své koně ozbrojeným Ukrajincům, kteří ho bez milosti zastřelili. Tetička Marie slyšela výstřel, vyšla ven před dům a byla zastřelena také. Byla to odsouzeníhodná vražda.

Kdo jste je znali, věnujte jim tichou vzpomínku.

Za celou rodinu vzpomíná

Václav Borys Karviná

Zachránili se...

Příběh mého bratra Josefa Holce z Černého Lesa (jižně od Lucka)
Byla válka... Josef, nejstarší syn Holců, ještě nedovršil ani 20ti let a už musel nastoupit k vojsku. Sloužil v Torčině u jednotky ISB (Istrybitělnje bataljony), která zajišťovala bezpečnost obyvatel proti banderovcům. Tato jednotka byla složená ze samých mladičkových hochů, mnohdy mladších než byl Josef. Pohybovali se po obcích okresu pěšky nebo se nechávali převážet koňskými povozy z vesnice do vesnice.

Stalo se, že když byla schůze občanů ve vedlejší ukrajinské vesnici, mezi vojáky kteří tuto schůzi zajišťovali, byl i Josef. Ještě s jedním vojákem dostali za úkol sehnat ve vesnici povoz, který by je po skončení schůze odvezl dál. Ostatní vojáci zůstali u obecním úřadě a nikdo netušil k jaké tragédii dojde.

Začalo se stmívat. Jelikož ukrajinské vesnice jsou hodně roztahané, Josef s přítelem se stále více vzdalovali od ostatních. Bylo jim divné, že obec je jakoby mrtvá. Všichni jsou někde zalezlí a poschovávaní. Stále nemohli nalézt nikoho, kdo by jim mohl poskytnout dopravu.

Pak náhle zaslechli střelbu. Střelba vycházela z míst, kde byli ostatní vojáci. Po chvíli uviděli, že dům, odkud se ozývala střelba, zachvátil požár. Zmocnil se jich strach. Strach, který nebyl bezdůvodný. Všichni věděli, co se může udát a jaká zvěrstva banderovci dokáží. Snad jejich mládí způsobilo, že je napadla myšlenka: „Domů!“. Jako každé dítě hledá bezpečí doma u maminky. Objeví se proto v noci doma, doma jako hrdinové, odhodláni bránit dům, mámu i sourozence. Naštěstí osud byl na jejich straně i na straně naší rodiny. Nikdo o nich nevěděl a nikdo je nepronásledoval. Ráno maminka spolu s dětmi naložila do vozu seno a slámu, kam schovala oba kluky (Josefa i jeho kamaráda) i se zbraněmi. A jelikož nechtěla vystavovat nebezpečí ostatní děti, sama se vypravila do Torčina k posádce. Doma nemohli vojáci zůstat. Považovali by je za zběhy. Proto museli podstoupit toto riziko a projet obcí, odkud v noci utekli. Při průjezdu obcí teprve uviděli tu tragédii, která se tu v noci udála. Dům, kde byli vojáci, byl vypálen. Vojáci, kteří tu byli, byli postříleni a ti, kteří unikli střelbě, kruté umučení noží. Ovšem bez následků pro Josefa to nebylo. Dostal se do vězení a až po půl roce byly tyto jednotky rozpuštěny a Josef se nám vrátil domů.

Jak Slávek vezl vojáky do Horochova

Příběh mého bratra, Rostislava Holce před odjezdem volyňských Čechů do vlasti

Jaro roku 1947. Josef sloužil u vojáků a našemu Slávkovi bylo 16 let. Muži z vesnice byli na frontě a v chátích, jak se na Volyni říkalo, hospodařili po většinou ženy a děti a v lepším případě i dědové. Hospodařit se muselo. Kdo nemohl, neměl co jíst. Večer bratři vylézali na půdu k vikýři, odkud bylo vidět do okolí a také na hlavní silnici - na tracht (prašná silnice), která vedla ze Sklíně přes Vojatín do Torčina). Pozorovali provoz na cestě a také požáry v okolí, které svědčily o banderovských prepadech.

Proti těmto prepadům měli vesnice chránit mladí vojáci. U nich sloužil i náš Pepa. Jednou se stalo, že i k nám přišla taková jednotka a když zjistili, že ve stáji stojí koně, poručili odvézt je do Horochova nebo vydat koně a vůz. Jak těžké muselo být pro mámu rozhodnutí, jak toto vyřešit. Začínalo jaro, bylo třeba dělat na poli. Vydat koně, to znamenalo o ně přijít. Kdo s nimi pojede? Pepa je na vojně, Jarek nebyl až tak velký hrdina a ke všemu na něm záviselo celé hospodářství. Hlavně on se staral o dobytek, krmení a všechno, co k tomu patřilo. Máma sama nemůže, co by bylo s dětmi, s holkama a se mnou jako s nejmladším?

A tak, když nebylo zbytlí, musel Slávek. Marné bylo prošení, že možná jinde ve vesnici by to bylo snazší. Měli jsme sice dva koně, ale jeden byl v hrozném stavu. Nechala nám ho armáda jako náhradu za koně, kterého nám vzali již dříve. Muselo se zapřahat. Vojáci naložili zbraně, nasedli a Slávek, i když mu bylo 16 let, se jistě cítil jako muž, který plní svoji povinnost k rodině. Maminka ho na cestu vypravila několika rubly na útratu. Naštěstí cestou nikoho nepotkali a šťastně dojezdili do Horochova. Za peníze se nechal Slávek v

Horochově vyfotografovat. Druhého dne se vrátil domů i s koňmi a vozem.

Maličkou fotografií, kterou si přivezl, chráníme dodnes. Jak těžké čekání na syna to muselo být pro maminku a jak se jí muselo ulevit po jeho návratu!

Antonín Holec, Uničov

Bez titulu (dokončení)

V Libanovce

Libanovka to je velmi pěkná vesnice rozmístěná pod menšími kopci, typová ulicová vesnička. Kolem domů jsou sady a mezi nimi stříbrné smrky. Na opačné straně obce je vyvýšenina a les. Je to 20 km od první linie fronty, bez dělostřelecké palby a přelétajících letadel. Po tom všem čím jsem si prošel, oáza klidu. Proto zde byl asi také umístěn menší polní vojenský lazaret.

Své příbuzné jsem našel v domě rodiny Horových. Majitelka, vdova, byla přítelkyní naší maminky už jako spolužačka ve škole i po celé mládí a za těchto podmínek bylo jejich přátelství ihned obnoveno. Její maminka také vdova, „babička“. Dcerka Věra, byla ode mne o tři roky starší, měla dvouletého syna, příjmením Krucyk. Pravděpodobně čerstvá vdova, její muž byl totiž v r. 1940 povolán do Rudé Armády, ale od začátku německo-sovětské války byl již 3 roky nezvěstný.

Dům těchto třech žen byl pro nás výjimečně přátelský. Vlastně to nás drželo při životě přes měsíc a maminku i Basiu ještě déle. Jen jednou jsem od našich prarodičů přinesl slepici na polívku a nic víc. „Babička“, matka i dcera se především staraly o mne, hlavně v době jídla. Každá mi dávala omastek, po kterém můj organismus – vyhladovělý po okupaci – prahnul. Pochopitelně snažil jsem se být co nejužitečnějším. Zásoboval jsem dům dřevem na topení, pomáhal jsem Věruncce v úklidu bytu a odhazování sněhu od domu a hospodářských budov a pomáhal i při všech ostatních pracích.

Od března nám přibýli tři doktoři: česká rodina Uryků – muž s manželkou a několikaletou dcerkou. S panem Urykem jsem jezdil do lesa na dřevo, protože jsme na dvoře budovali protiletectký kryt. Moc jsme se u toho nadřeli, protože zem byla zmrzlá a my jsme byli amatéři. Naštěstí jsme kryt nepotřebovali. Nějaký čas sloužil jako sklep, protože Češi na začátku roku 1947 opustili Volyn a odjeli do Československa.

Jednou týdně jsem chodil do Mlynova. Stalo se nám, když jsme šli s paní Lodziou Opalinskou, že nás zatavila vojenská hlídka na lyžích. V bílých helmách, stejných pláštích se zbraněmi na prsou, kontrolovali naši totožnost.

V blízkosti Muravice a Mlynova byl typický obraz po bitvě. Vylidnění, na sněhu spousty věci zničených při bombardování a od dělostřelecké kanonády. Dědeček s babičkou Fjodorovičovi bydleli pořád ve vybombardovaném domě se zatlučenými otvory po oknech a dveřích, ve tmě s malou naftovou lampičkou pověšenou na zdi, jako poslední mohykáni. V blízkosti nebyla ani armáda ani žádný civilista. Dělostřelecké granáty stále padaly na Mlynov a na sousední vesnici Maslanku.

Do armády

14. a 15. března jsem pod dozorem vojáků pracoval při opravě cesty směrem k Lucku v osadě Bryšče. Začala mobilizace do armády. Dostal jsem předvolání do Vojenkomatu, který byl umístěn v české vesnici Noviny České. Vydal jsem se do obce Stomorgi, abych se setkal se svými strýci a tetičkami. 17. března se strýcem Česlavem jsme se šli rozloučit s dědečkem a babičkou, protože 19. března byl termín nástupu do armády. Na několikátýdenní cestu do Vojska Polského v SSSR mně chybělo vybavení. Měl jsem štěstí a za slatinu se mi podařilo vyměnit od poddůstojníka sovětské armády americké vojenské boty. Můj gymnaziální plášť se za pět let scvrkl na bundu. Neměl jsem batoh. Dědeček Ignacy vzal pytel, do jeho rohů dal brambory a uvázal špagát, který připevnil k vrchu pytle. Vznikly tak šle, které jsem si měl dávat na ramena. Do pytle dal starý ešus a hliníkovou lžici. Lžice se na cestě zlomila a to byl problém.

Bylo těžké se rozloučit v neobvyklé scenérii, ve zničeném domě, kde byla tma. Nekladli jsme si otázky, ale obě strany zajímalo, zda se ještě někdy setkáme. Prarodiče zůstávali v dosahu německých děl a my jsme šli na frontu, protože do Berlína bylo ještě daleko. Se strýcem Česlavem jsme objali našeho dědečka a babičku, políbili jim ruku a babička nás požehnala křížem. Žehnala jediného syna a jednoho ze dvou vnuků – osud druhého vnuka v Dubně byl neznámý. Vraceli jsme se dost zdrceni, strýc do Stomorgov a já do Libanovky, abych strávil poslední noc s maminkou a sestřičkou.

Jak jsem již vzpomínal, rodina Horových k nám byla velmi srdečná a laskavá. Ostatně všechny rodiny této národnosti, s kterými jsme se sblížili na Volyni, byly přátelské. Někteří Češi v době války nás podporovali i materiálně. Srdečně mě hostili po válce v Praze a dokonce odměnili, jako prvnímu z Poláků mně udělili titul „Čestný člen Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“. V Libanovce mně tehdy, v březnu 1944, rodina Horových vybavila na cestu do armády chlebem, slaninou, salámem, máslem a povidly ve skleničkách a také ječmennou kaši.

18. března 1944 s dědečkovým ruksakem na zádech, se sestřičkou Basiou na rukách (měla 2 roky a 2 měsíce) a maminkou jako doprovodem jsme vyšli na ulici. Místy ležel sníh a jinde bylo bláto. Byla slyšet dělostřelecká palba. Maminka plakala, odcházela jí syn do války a o muži Januškovici v Dubně od 2. ledna neměla žádné informace. Snažil jsem se ovládnout, když se na konci osady bylo třeba rozloučit a Basia se zeptala „jde Bysio na procházku?“ – slzy se mi spustily po tvářích.

Při děkování této pohostinné obci stojí za zmínku, že více jak měsíc jsme tam měli příjemné spolubydlící v sousedních domech: mladé manželce – Halinu a Miečyslava Opaliňské společně s jeho sestrou z Mlynova a české manželce Křížovy se synem Tomášem z Muravice. S ním jsme řezali dřevo na topení. V letech 1932 – 1933 jsme byli spolužáky v první třídě obecné školy v Mlynově. Dlouho po válce jsme se setkali na schůzi v Praze. Dařilo se mu po materiální stránce velmi dobře. Zemřel před pár lety.

V dubnu 1944 se v Libanovce objevil manžel Věry, Krucyk, tehdy kapitán české armády v SSSR, aby se po třech letech, kdy byl nezvěstný, setkal se svoji ženou i synem a také s tchýní a babičkou. O dalších osudech této rodiny nic nevím, ačkoliv jsem se o nich delší dobu snažil sehnat informace i v současném Česku.

Zbigniew Wojcieszek, náš čestný člen (překlad Miroslav Němec)

Společenská rubrika

Naši jubilanti

reg. Brno v červnu oslaví 86 let Emílie Skopíková ze Sklíně, nyní Olbramovice; 85 let Vladimír Odstrčil ze Straklova, nyní Brno; 82 let Marie Pechalová ze Sergejevky, nyní Brno; 74 let Zdenka Kokošková z Jezírka, nyní Uherčice; 73 let Miroslav Kvapil z Ostrova, nyní Mokrá a 72 let Viktor Hurt z Hlinska, nyní Brno.

V červenci oslaví 84 let Zdena Dufková ze Zeleného, nyní Loděnice; 74 let Jiří Šimonek ze Senkivičkovky, nyní Brno; 69 let Jaromíra Němcová z Hlinska, nyní Brno. *Všem jubilantům přejeme pevně zdraví a životní pohodu.*

Za region Jan Pavlica

reg. Chomutov: V červnu oslaví 89 let Olga Nedbálková z Dlouhého Pole, bytem Udlice; 85 let Alexandr Čech ze Semidub, bytem Škrle u Chomutova; 81 let Stanislava Lebedová ze Sofievky, bytem Chomutov a 65 let Jiřina Vyhlavská ze Žatce, bytem Kadaň.

V červenci oslaví 82 let Helena Paparegová z Novin Českých, nyní Kadaň; 85 let Emílie Pelcová z Verby, nyní Klášterec n/O.

V srpnu oslaví 93 let Marie Michajlovičová z Kupičova, bytem Kadaň; 91 let Nona Tomášková ze Zdobunova, bytem Staré Vinařice; 82 let Valentina Ledecká z Mizoče, bytem Mezihorí; 81 let Ludmila Rosendorfová z Bříství u Kolína, bytem Chomutov a 80 let Josef Kynáš z Dědov Hory, bytem Chomutov. *Jubilantům hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje*

Jiřina Kačerová

reg. Karlovy Vary: V červencu oslaví 80 let Helena Povýšilová z Dubna, bytem Ostrov nad Ohří.

V srpnu oslaví 90 let Marie Vegrachtová z Holovně České, bytem Karlovy Vary; 85 let Antonie Andrllová z Dědov Hory, bytem Karlovy Vary; 85 let Jiří Borč z Rovna, bytem Plzeň; 84 léta Evženie Kašparová z Horodýště, bytem Karlovy Vary a 83 let Ota Janča ze Siviru, bytem Ostrov nad Ohří. *Všem spokojenost a pevně zdraví do dalších let přeje za region*

Helena Horáková

reg. Krkonoše: zatoulané - Dne 12. 3. 2014 oslavil pan Josef Bechtin 75. narozeniny. *Vše nejlepší, hodně štěstí, ale především pevně zdraví přeje za region Novotná Jiřina*

reg. Litoměřice: V červnu oslaví 55 let Vladimír Plíhal z Litoměřic; 83 let Anastazie Gernerová z Lipin, bytem Litoměřice; 88 let Věra Šebestová z Boratína, bytem Polepy a 89 let Anna Bajerová z Buršovky, bytem Úštěk.

V červenci oslaví 81 let Marie Kratochvílová z Rovna; 89 let Anna Hendrychová z Hlinsku, bytem Štětí; 91 let Karel Šerák z Boratína, bytem Chotiněves a 94 let Anna Derflerová ze Sedmidub, bytem Litoměřice.

V červenci oslaví 82 let Anna Janatová z Boratína, bytem Liběšice; 85 let Marie Ulmová z Buderáže, bytem Roudnice n.L.; 85 let Josef Kozák z Lipin, bytem Žitenice; 86 let Božena Vatterová z Krasilna, bytem Strachaly; 91 let Slávka Altmanová ze Sedmidub, bytem Plzeň a 90 let Ludmila Dvořáková z Boratína, bytem Okna-Polepy. *Všem jubilantům srdečně přeje pevné zdraví a spokojenost*

Daniela Zelenková, jednatelka

reg. Moravskoslezský: V červnu oslaví 70 let Antonín Sajler z Dlouhého Pole-Vidranka, nyní Krnov; 75 let Drahomíra Zajíčková ze Mstěšína, nyní Havířov; 80 let Vladislav Mareš ze Mstěšína, nyní Studénka; 80 let Jaroslava Suchomelová nar. Vsetín, nyní Nový Jičín; 81 let Jaroslav Janko z Martinovky, nyní Krnov; 81 let Jiřina Kimlová-Špačková z Krupé-Hranice, nyní Hukovice; 88 let Anna Vendolská z Dembrovky, nyní Slezské Rudoltice-Rusín.

V červenci oslaví: 70 let Marie Tejčková-Průšková z Ulbárova, bytem Krnov a 87 let Ing. Václav Petras z Kvasilova, bytem Nošovice.

Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za region

Zdenka Novotná - předs., Marie Seitlová - taj.

reg. Olomouc: V květnu oslavily 86 let Pospíšilová Marie z Podcurkova, nyní bytem Olomouc a 82 let Dudková Anna z Kurdybáně, nyní bytem Blatec u Olomouce. Za zpoždění omluva red.

V červnu oslaví 60 let Nováková Marie z Nedvězí u Olomouce.

V červenci oslaví 60 let Bruštíková Anna z Kožušan u Olomouce.

Jubilantkám blahopřejeme a do příštích let přejeme hodně zdraví, štěstí a životní pohodu. Za region

Ing. Miroslav Nerad

reg. Praha: V červnu oslaví 91 let Antonie Držmišková z Novin Českých, nyní Ústí nad Orlicí; 87 let MUDr. Miloslava Králíčková ze Mstěšína, nyní Praha 10; 83 let Josef Albrecht z Boratína, nyní Kladno a 60 let Vladimír Hlaváček z Prahy, nyní Velká Bystrice. *Všem jubilantům přejeme do dalších let stále zdraví, štěstí a pohodu. Za pražský region*

Miluše Průšová

reg. Rakovník: V červnu oslaví 82 let Jiřina Kolbeková z Hulče České, nyní Rakovník.

V červenci oslaví 86 let Marie Nováková z Buršovky, nyní Kletečná; 84 let Drahomíra Rybáčková z Prahy, nyní Čilá; 82 let Rostislav Lněniček ze Sofievky, nyní Lužná; 75 let Olga Kučerová z Kiverců, nyní Kadaň a 60 let Zdeněk Porazík z Rakovníka, nyní Kolečov. *Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, štěstí a optimismus do dalších let. Za region*

Václav Porazík a Josef Krouský

reg. Šumperk: V červnu oslaví 70 let Jiřina Žáková Hejduková ze Stromovky, nyní Velké Losiny; 83 let Emilie Hradílková Hetflajšová z Kurdybáně, nyní Šumperk; 92 let Emilie Koutecká Kolovrátníková z Teremna, nyní Velké Losiny a 83 let Václav Jon z Knerut, nyní Víkřovice. *Všem jmenovaným přejeme pevné zdraví, štěstí.*

Za region Jiřina Žáková

reg. Teplice: V měsíci květnu oslavili 75. narozeniny Ing. Miroslav Cinert, CSc. z Meziboří, rodák z Mirohoště a 80. narozeniny pan Josef Zedník z Mostu, rodák z Podhájců. Z minulého čísla nedopatřením vypadli.

V červnu oslaví 87. narozeniny paní Leonila Hejdomá, rozená Houbičková z Malované a pan Vladimír Šrajter z Mirohoště; 81. narozeniny paní Antonie Janečková roz. Škrancová z Novostavců a 77. narozeniny pan Ing. Vladimír Lešner z Kvasilova, všichni bytem v Teplicích.

V červenci oslaví 76. narozeniny paní Emilie Reichlová, rozená Vaníková z Bojarky, bytem v Teplicích. *Srdečně blahopřejeme. Za výbor regionu*

Vlasta Holmanová

reg. Vyškov: V červnu 21. oslaví 60 let paní Růžena Urbánková roz. Kočinová z Hlubočan. S přáním se připojují členové regionu Vyškov. *Za region blahopřeje*

Václav Černý

reg. Žatec: V červnu oslaví 83 let Jiřina Bechyňská z Michalovky, nyní Liběšice; 85 let Jiří Hovorka ze Špakova, nyní Plzeň; 81 let Jiří Jeníček z Novokrajeva, nyní Žatec; 83 let Jiří Končický ze Straklova Českého, nyní Most; 90 let Josef Kovář z Romanova, nyní Třemošná u Plzně; 88 let Jaroslava Borovská z Volkova, nyní Cheb Podhrad; 91 let Anna Leonovičová z Turyska, nyní Žatec; 60 let Miroslav Macháček z Prahy, nyní Žatec; 87 let Jiřina Růtová z Bocianovky, nyní Žatec; 60 let Drahomíra Šťastná z Loun, nyní Radičevy; 82 let Vladislav Šulitka z Jadvipolu, nyní Velichov; 80 let Augustin Jirásek z Luthardy, nyní Podbořany; 83 let Josef Kubín ze Sviščova, nyní Blšany; 95 let Tamara Lenzová z Hulče, nyní Vroutek; 85 let Libuše Sivulská z Luthardy, nyní Kryry a 95 let Věra Vostřelová z Jezírka, nyní Siřem.

V červenci oslaví 84 let Emil Kopp z Jezírka, nyní Žatec; 84 let Jaroslav Malý z Rohozna, nyní Louny; 84 let Kamila Ondrová z Novokrajeva, nyní Žatec; 87 let Marie Sochorová z Omelanštiny; 81 let Libuše Šplíchalová z Kupičova, nyní Louny; 87 let Anna Ausburková z Turkovičů, nyní Očihov; 85 let Jiřina Hovorková z Podcurkova, nyní Velká Černoc; 87 let Rostislav Jeníček ze Zdobice, nyní Žatec; 86 let Emil Kalvach z Podcurkova, nyní Soběchleby; 85 let Lenka Lněničková z Malované, nyní Vroutek a 75 let Jaroslav Šulc z Kupičova, nyní Podbořany.

Dodatečně přejeme Rostislavovi Hlaváčkovi, který v měsíci květnu oslavil 92 let, rodákovi z Ulbárova, nyní Podbořany.

Všem členům, kteří v těchto měsících oslaví své narozeniny, přejeme hlavně zdraví, klid, pohodu a štěstí do dalších let. Za region

Cerná Slávka

Naše řady opustili

region Šumperk: Dne 25. 4. 2014 zemřela ve věku 94 let paní Anna Vojtíšková rozená Báčová z Kurdybáně Žornovského, bytem Rapotín. *Upřímnou soustrast všem pozůstalým jménem regionu*

Remigius Haken

region Žatec: Dne 11. 5. 2014 nás opustila ve věku 79 let Anna Michoňková, rozená Slavíková narozená v Novokrajově, bytem v Kadani, členka regionu Žatec.

Kdo jste ji znali věnujte jí tichou vzpomínku. Milan Slavík

V měsíci říjnu 2013 zemřela ve věku 86 let Ludmila Chudybová z Volkova, naposledy bytem v Lounech.

Oběma zemřelým tichou vzpomínku a pozůstalým upřímnou soustrast projevuje

Slávka Černá

Příspěvky na tisk za měsíc květen

nečlen: Ing. Josef Cmíral Lety u Prahy 1.000 Kč

region Šumperk: Miroslav Matějka Víkřovice 300 Kč

region Žatec – Podbořany: Marie Medunová Podbořany 200 Kč; Marie Langmaierová Podbořany 300 Kč; Viktor Novotný Most 300 Kč; Vojtěch Eliáš katolický farář 200 Kč; Ludmila Fraňková Žatec 300 Kč; Dagmar Maršíková Žatec 400 Kč; Marie Sochorová Žatec 200 Kč; Marie Šimková Želeč 100 Kč

region Olomouc: Břetislava Březinová Hněvotín 200 Kč; Halina Pavlicová Olomouc 200 Kč

region Praha: Jaroslava Filandrová Praha-Klánovice 300 Kč; Zina Štillerová Přelíc 200 Kč

region Šternberk: Vladimír Tomášek Štěpánov 100 Kč

region Cheb: Ing. Jaromír Boháček Líštany 1.000 Kč

region Domažlice: Slavomír Lokvenc Polžice 100 Kč

region Uničov: Mgr. Lenka Byzovová Želechovice 200 Kč

region zahraničí na úhradu členského a příspěvek na tisk zaslala: Jana Schwarthoff Erlander - Německo 500 Kč

Všem těmto dárcům velice děkujeme!!!

Marie Nečasová - hospodárka

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodárky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodárky. **Děkujeme!**

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsahovou náplň článků a zpráv odpovídají autoři příspěvků, potažmo Redakční rada. Redakční příspěvky a příspěvky vyžádané rediguje paní Martina Havlová. Své příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adresu: Lubomír Sazeček, Rovná 252/6, 415 01 Teplice, nebo e-mail: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č. j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995

Toto číslo vyšlo 09. 06. 2014